

חילי צבאות ה' יוצאים ממצרים

חוברת מרתקת לחפשת הפסח ה'תשע"ד

בלעדית לחילי צ"ה הרשומים לתכנית המשפחתית של תנועת הנער צבאות השם

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

נעים להכיר!
משפחת ניסנוב

אבא

אמא

מענדל
בן 9

מושקא
בת 11

רחלי
בת 6

לויק
בן 8

שרהלה
בת 2

שמוליק
בן 4

יו"ל ע"י תנועת הנוער צבאות השם בארה"ק
ת.ד. 1035 נצרת עילית, כיכר מד"א
טל: 04-6462770, פקס: 072-2765578

יו"ר: הרב דוד נחשון
מנהל: הרב לוי נחשון
ניהול פרוייקטים: הרב מנחם מענדל שטיינר
עורך תוכנית ה'ראלי': הרב שניאור זלמן ערד
מנהלת אגף סניפים: הגב' מנוחה רחל זקס

כתיבה: גולדי ש.
ניקוד: א.א. ניקוד
עימוד ועיצוב: חני

הוגה על ידי רבנים ואנשי חינוך

אַלִיכֶם חִילִים וְחִילוֹת בְּצַבָּאוֹת ה'

בּוֹדָאִי הַתְּפִלָּאתֶם לְמֶרְאָה שְׁמָה שֶׁל הַחוֹבֶרֶת: "חִילֵי צַבָּאוֹת ה' יוֹצְאִים מִמְּצָרִים". וְהָרִי אֲנִי בְּאַרְצֵי יִשְׂרָאֵל, וְלֹא עוֹבְדִים עֲבוֹדַת פֶּרֶךְ בְּמִצְרַיִם?! אוֹלֵי הִרְהַרְתֶּם לַעֲצֹמְכֶם...

נִגְלָה לָכֶם סוֹד: לְכָל יְהוּדֵי יִשׂ 'מִצְרַיִם' קָטָן בְּתוֹךְ הַלֵּב. זֶהוּ הַיָּצָר הָרַע מִיָּדְעֵנוּ, הַמְּפָרִיעַ לָנוּ בְּקִיּוֹם הַתּוֹרָה וְהַמִּצְוֹת. וְנִגְדּוּ אֲנִי נִלְחָמִים.

גַּם בְּיָמִים אֵלּוּ בָּהֶם יֵשׁ לָנוּ חִפְשָׁה מְשֻׁעָרֵי בַּיִת, מְלֻמּוּדֵי חָל וּמִבְחָנִים, אֵךְ לְעוֹלָם לֹא חִפֵּשׁ מִהַמְשִׁימוֹת הַצִּבָּאוֹת. לָכֵן, הִכְנוּ בְּצַבָּאוֹת ה', חוֹבֶרֶת מִיַּחַדָּת שְׁתִּסִּיעַ בְּיָדֵינוּ לְנִצֹּל אֶת הַיָּמִים הַבָּאִים פְּרָאוֹי וְגַם לְהוֹסִיף יָדַע לְקִרְאָת שְׁנֵי תַּאֲרִיכִים קְרוֹבִים וְחֲשׁוּבִים מְאֹד: י"א נִיסָן – יוֹם הַלְדָּתוֹ שֶׁל הַרְמֻטָּכ"ל שֶׁלָּנוּ, הַרְבֵּי מְלָךְ הַמְּשִׁיחַ – וְחַג הַפֶּסַח.

מִדֵּי יוֹם נִלְמַד נוֹשָׂאִים מִרְתָּקִים, נִפְתָּר שְׁעִשׁוּעוֹן, וְנִבְצָע מְשִׁימוֹת. בְּצוּעַ יוֹמֵי מִזְכֶּה ב-2 נִקְדוֹת בְּמִסְלוֹל הַדְּרָגוֹת שֶׁל צ"ה. סֵךְ הַכֹּל נָתַן לְהַגִּיעַ ל-20 נִקְדוֹת.

וּבְנוֹסָף: כָּל בְּצוּעַ יוֹמֵי מִקְנֶה פְּרִטִּים הַגְּרָלָה, כָּל 2 נִקְדוֹת נוֹסְפוֹת – מִזְכּוֹת בְּכִרְטִים נוֹסָף בְּהַגְרָלַת הַפְּרִטִּים הָעֲנָקִית שֶׁתִּתְקַזְּזוּ בֵּין חִילֵי צ"ה. פֶּרֶס רֹאשׁוֹן: לְקוֹטֵי שִׂיחוֹת פְּרָשִׁיּוֹת וְעוֹד פְּרִטִּים יִקְרָתִים.

בְּסִיּוֹם הַמִּבְצָע, עַד כ"ה נִיסָן, יֵשׁ לְטַלְפֹן לְטַלְמָסָר הַחֹדֶשׁ שֶׁל צַבָּאוֹת הַשֵּׁם: 0583-299770, וּלְדוֹחַ עַל מִסְפָּר הַנִּקְדוֹת שֶׁצִּבְּרָתֶם כְּדֵי לְהַכְנִס לְהַגְרָלַת הַפְּרִטִּים הַגְּדוֹלָה. אַפְשָׁרוֹת אַחֶרֶת – לְשַׁלֵּחַ אֶת הַטְּבִלָּה, בְּהֶתְאֵם לְהִנְחִיּוֹת הַמוֹפִיעוֹת בְּצִדָּה. בְּטוֹחִים אֲנִי כִּי הַמֶּאֱמָצִים שֶׁל הַחִילִים וְהַחִילוֹת לְעֶזֶר לְהוֹרִים, לְהוֹסִיף בְּמִצְוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים, וּלְהַשְׁפִּיעַ גַּם עַל הַחֲבֵרִים/הַחֲבֵרוֹת, יִזְרְזוּ אֶת הַגְּאֻלָּה הַשְּׁלָמָה, תִּכְףּ וּמִיד מְאֹד!

בְּהַצְלָחָה רַבָּה!

אמא מספרת:

שבת-ה' ניסן

האם מצאתם אי-פעם, בזמן הנקיונות לפסח, אוצרות שאבדו? בביתנו, זה קורה כל שנה. הילדים מתלהבים ואפילו קצת רבים על המציאה, לעתים יש מי שקופץ משמחה כאשר נמצא משהו שאבד לפני חדשים, אבל הפעם קרה משהו אחר.

תוך כדי נקיון חדר הילדים, מצאתי בפנת הארון מחברת עם כריכה מיחדת ומעטרת. שאלתי למי היא שייכת ואיש מבני הבית לא ידע. "מחברת כל כך יפה" הרהרתי לעצמי, "צריך לנצל למשהו מיוחד", ואז עלה רעיון בראשי.

כנסתי את בני המשפחה בסלון והודעתי: "המחברת הזו תהיה יומן הפסח המשפחתי שלנו. כל אחד יוכל לצייר בה ולכתב ארועים שקרו לו או לתאר רגשות והרהורים מיחדים בתקופה הנפלאה של חפשת הפסח. בסוף תשארו לנו, בעזרת ה', מזכרת משפחתית מקורית."

כעבר מספר דקות, ראיתי את מענדי בן השמונה יושב וכותב במחברת. הסתקרנתי ונגשתי לקרא, הוא כתב: "בעוד כמה ימים, ב"א ניסן, יחול יום ההלדת של הרבי מלך המשיח. אני כל כך מתרגש, זהו יום מאד חשוב!"

לאחר שעה, נוספה למחברת שורה בכתב ידה של מושקא הבכורה: "מה מיחד ביום ההלדת? כשתינוק נולד לא מזהים עדיו את כשרונותיו ומדווחו ואי אפשר לדעת מה יהיה ומה יעשה בהמשך.."

גם לוי'ק הצטרף לדיון הכתוב: "כאשר הרבי נולד, כך ספר לנו המורה, הרבי הרש"ב שלח ששה מברקים עם הוראות מפרטות כיצד לטפל בתינוק. למשל: להקפיד לטל את ידיו לפני כל ארוחה! לא נוהגים כך עם תינוקות רגילים."

בארוחת הערב ספר אבא ספור. "אחר כך תוכלו לכתב אותו במחברת" אמר, "הוא קשור לדברים המעניינים שכתבתם בה היום", הוסיף בחיך ציפן סוד.

"הרבי נולד ב"א ניסן תרס"ב, מספר ימים לפני חג הפסח. באותה השנה נגזרו גזרות קשות על היהודים ולאחר שהרבי נולד הן התבטלו בנס! הרבי פעל לטובת עם ישראל כבר מרגע לדתו!!"

עד פתה ד: למצא תעסוקה שקטה לזמן הפנוי, כדי לאפשר להורים לנוח.
ה-ח: לנצל את הזמן הפנוי לקריאת ספורים חסידיים.

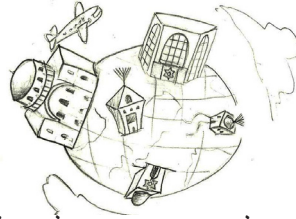
קומ' גאלה:

ב.

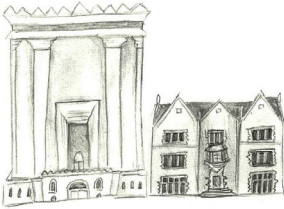
יעברו להיות צמודים לבית המקדש

א.

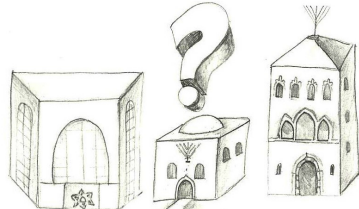
בגאלה, בתי הננסות מכל העולם

ד.

770, ובתי ננסות מיוחדים

ג.

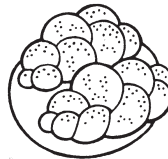
מי יהיה הקרוב ביותר?

שעשועון

לומדים לנהוג

לפתירה במוצאי שבת

רשמו את האות הראשונה בכל מלה, ותמצאו את שמותם של קטעים אותם אין אומרים בתפלה בחדש ניסן.

לוחות החיילות בצ"ה:

דבורה לאה שתחי' בת שמחה לרגל יום הולדתה בו' ניסן
וחיה מושקא שתחי' בת שמחה לרגל יום הולדתה בי"א ניסן
ברגר.

הפתרון:

עוד לא למדתי לכתב, אבל קרה היום דבר מענין ובקשתי ממושקא שתעזור לי לכתב זאת במחברת.

בבקר, רצינו מאד לעזר לאמא בנקיון לפסח. כל כך כיף לשחק במים וסבון! אבל אמא חששה מבלגן והעדיפה שששחק בחוץ. האמת, ילדים רבים מהבנינים הסמוכים מתאספים בגנה שלנו וממציאים משחקים מענינים... לכן, ירדנו בשמחה.

יחד עם ילדים שהכרנו, הכרנו על תחרות: טפס על גדר האבן של הגנה וללכת עליה בשווי משקל. הגדר היתה די גבוהה ואלה שנסו לטפס, לא הצליחו. הרב שורץ, אחד השכנים, עבר, ראה אותנו ונבהל: "ילדים, מסכן לטפס על הגדר", קרא בקול רם, "בואו אלי, יש לי ספור מענין עבורכם".

כלנו אוהבים את ספוריו של הרב שורץ ונענינו להצעתו בשמחה.

"יום אחד" החל הרב שורץ לספר, "הגיעה הרבנית חנה, אמו של הרבי מלך המשיח, לחצר ה'חידר' בו למד הרבי. היתה הפסקה והתלמידים שחקו במשחק דומה לשלכם: הם נסו לטפס על העץ בחצר מבלי לפל. כלם נפלו עד מהרה, חוץ מילד אחד - בנה של הרבנית חנה.

"כיצד הצלחת לטפס בלי לפל?" שאלה אמו, והוא השיב: "כאשר הילדים מטפסים, הם מסתכלים למטה, נבהלים ונופלים. אני מסתכל למעלה וכשמסתכלים למעלה - לא נופלים למטה".

משאו לא היה לי ברור. "אם אסור לטפס על הגדר, מה אפשר ללמוד מהספור?" יוסי, מהבנין הסמוך, אמר: "אולי נלמד להסתכל למעלה, אל הרבי, בכל בעיה או התלבטות, וכך לא נפל?"

גם אחי לויק נסה: "לדעתי המסר הוא שמצוות מקשרות אותנו חזק להשם, וגורמות שלא נפל למטה!"

"יפה מאד, שניכם צודקים" חנך הרב שורץ. "אכן, זהו ספור שתמיד כדאי לזכר. עכשו, רוצו לשחק, ואל תשכחו להסתכל למעלה!"

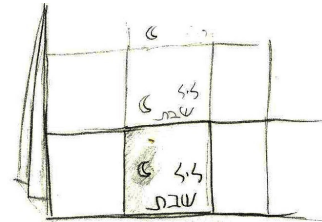

עד כה ד: לטל ידים מיד כשקמים בבקר.
ה-ח: לומר ברכות השחר לפני שאוכלים.

קומ' גאלה:

א.

בגאלה, נסע בכל שבת וראש חודש

ב.

לחגג יחד בבית המקדש

ג.

איך נגיע לשם במהירות?

ד.

פשוט מאד - העננים יסיעו אותנו!

שעשועון

לומדים לנהג

מצאו את האות החוזרת על עצמה בכל קבוצת מלים ותגלו קטע חשוב אותו אומרים מראש חודש ניסן ועד י"ג ניסן.

קבוצה ב': שמלה, שר.

קבוצה א': שנה, עננים, גרות.

קבוצה ד': אנחנו, לא, ראש.

קבוצה ג': ילד, שיר, אין.

פרשת ה

לזכות החיילות בצ"ה:

אסתר ברכה שתחי' בת אפרת לרגל יום הולדתה בכ"ג ניסן
וחיה מושקא שתחי' בת אפרת לרגל יום הולדתה בט' ניסן
אמיתי.

ו' ניסן

רחלי מספרת:

אתמול בבקר קמתי מאחר. אמרתי מודה אני, נטלתי ידים וגליתי בסלון את אחי ואחיותי מתכננים הצגה ענקית לכבוד י"א ניסן. "נציג בערב לפני אבא ואמא, ואולי אפילו לפני השכנים" אמר לי מענדי, "הצטרפי לחזרות, שמרנו לך תפקיד."

קול קטן לחש לי בלב: "רחלי, תחלה יש להתפלל ורק אחר כך לפנות לעסוקים אחרים". הגננת יעל נתנה לנו סדור ובו התפלה שמתפללים בגן, היא אפילו עשתה מבצע תפלה לזמן חפשת הפסח. אבל ההצגה נראית כל כך מענינת... החלטתי להצטרף לחזרות ולהתפלל אחר כך. בסך הכל אני ילדה קטנה ומדוע כל כך חשוב שאתפלל מיד בבקר?

מושקא עדכנה אותי: "אנחנו מציגים ספורים מתקופת ילדותו של הרבי. פעם אחת התקיימה בבית הוריו תפלת ערבית. הרבי, אז בן שנים וחצי, קפץ ממטתו והצטרף לתפלה, ממש כמו גדול. אמו מהרה להוציאו מהחדר מחשש לעין הרע! את תהיי אחד האורחים בבית, בסדר?"

מענדי מצא לי תחפשת מתאימה בשק התחפושות של פורים ורצה לצרף אותי לחזרות, אבל פתאום שמתי לב: "מה, גם מצוות של ילדים קטנים חשובות?"

"בטח" הזדרז שמוליק לענות, "למדנו בגן שהגאולה תגיע בזכות הילדים הקטנים, המצוות שלנו הכי חשובות!"

"נכון!" הוסיף לוי'ק: "ולכן הקים הרבי את צבאות ה' - צבא ילדים המקנים מצוות, נלחם ביצר הרע ומביא את המשיח!"

שרהלה מלמלה: "לדים, לדים!"

כלנו פרצנו בצחוק, ואני שאלתי: "תסכימו לחפות קצת עם החזרות, בבקשה? אני הולכת להתפלל מהסדור שיעל הגננת הביאה לנו. הרי ה' מחפה לתפלה שלי!"

המשימה
היומית:

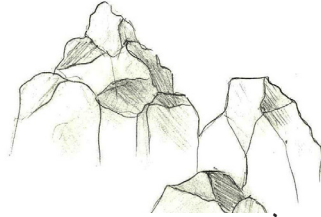
עד כה ד: להתפלל בבקר מיד כשקמים!

ה-ח: להתפלל את כל התפלה מתוך הסדור, ללמד את התנאי והיום יום היומית:

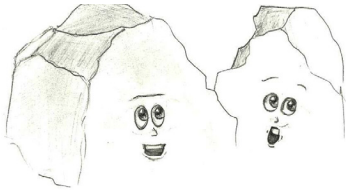
קומ' גאלה:

א.

בגאלה, גם האבנים הדוממות

ב.

יפתחו את פיהן וידברו!

ג.

הן זכירו לנו ללמד תורה

ד.

ולקיים מצוות

שעשועון לומדים לנהוג

מצאו בתפוצת הבאה את סימני הסדר מתוך הרשימה. השחירו את המשבצות ותקבלו מספר.
חפשו בהגדה של פסח: היכן מופיע מספר זה בליל הסדר?

הסימנים:
קדש, מוציא,
פורק, שולחן
(עורך).

א	ט	ק	פ	ר	ש	ר
ע	ל	ד	ל	כ	ו	פ
ג	ח	ש	ת	ג	ל	ל
ה	ס	מ	צ	ג	ח	ט
ב	כ	ו	ר	כ	ג	א
ד	ד	צ	ע	ש	ק	ר
ק	ק	י	כ	פ	ע	כ
ת	ש	א	ז	מ	ב	י

ח' ניסן

מושקא מספרת:

לאחר כמה ימים בבית, התחלנו להשתעמם. אמרתי זאת לאבא והוא הציע: "אולי תארגני כנוס צבאות ה' לילדי השכונה? הכנת הפעילות תספק לך תעסוקה מעניינת, ולכל האמהות – עזרה."

בתחלה התלהבתי מהרעיון ואפילו תכננתי עם מענדי ולוי' מה לעשות בפעילות. חשבנו לספור ספור ולהכין משחק בו נשאל שאלות על הספור. תשובה נכונה תקדם את העונה במסלול שנציר, והראשון שגיע לסוף המסלול - יהיה המנצח.

התכניות היו כמעט מוכנות, אבל אני חששתי. "מה, אני אעשה פעילות לילדים? אולי יצחקו לי? אני מתבישת!"

מענדי חפש ומצא ספור מתאים לפעילות. מרב התלהבות, כלל לא שמע את חששותי: "איזה ספור יפה מצאתי!" קרא, "הרבי נסע ברפכת עם אמו, הרבנית חנה. היו אלו ימי השלטון הקומוניסטי בהם תפלה במקום צבורי היתה מסכנת מאד ונחשבה לעברה חמורה על החק. הרבי, מבלי להתחשב בכך, נעמד באמצע הרפכת והחל להתפלל כשהוא עטור בתפלין! הרבנית חנה נבהלה, היא חששה מתגובת הגוים האנטישמיים ברפכת, אך לפתע קמו מספר גוים ... הקיפו את הרבי כחומה, כדי להסתיר אותו מפני שוטרים העלולים להכנס! הרבנית חנה למדה מהמארע שאין מה לחשש ולהתביש, ואדרבא: כאשר יהודי מקים תורה ומצוות בלי להתפעל מהעולם - אפילו הגוים מסיעים לו!"

טוב שאחי לא שמע את חששותי. אעשה את הפעילות בלי להתביש, והיא תהיה מצלחת, בעזרת ה'. מחר נכתב במחברת איך היה...

להתראות, עלינו לציר את המסלול למשחק, ובינתיים אולי תארגנו גם אתם פעילות לאחייכם הקטנים וילדי השכנים?

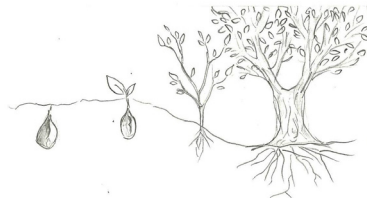
עד כה ד: לתרם מטבע לצדקה בבקר.

ה-ח: לערוך כנוס צבאות ה' לאחים או לחברים, לומר את 12 הפסוקים ולתרום מטבע לצדקה.

המשימה
היומית:

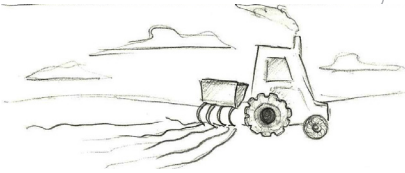
קומ' גאלה:

א.

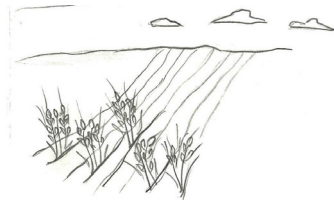
בגאלה, התבואה תגדל מהר מאוד

ב.

כאשר אחד יסים את החריש בשדה

ג.

בתחלת השדה השבולים כבר יהיו בשלות!

ד.

ואיש אחר יקצר אותן

שעשועון

לומדים לנהג

פענחו את הקוד לפי הצפון, וגלו מהו המשפט אותו אומרים בהקדמה ל"מה נשתנה" ביידיש.

א-⬅ ב-⬆ ג-⬇ ד-⬈ ה-⬉ ו-⬊ ז-⬋ ח-⬌ ט-⬍ י-⬎ יא-⬏ יב-⬐ יג-⬑ יד-⬒ יו-⬓ יז-⬔ יח-⬕ יט-⬖ יא-⬗ יב-⬘ יג-⬙ יד-⬚ יו-⬛ יז-⬜ יח-⬝ יט-⬞

לזכות החייל בצ"ה: שמואל בן חנה שיח' אריה
לרגל יום הולדתו בכ"ה ניסן
שיגדל חסיד ירא שמיים ולמדן.

מושקא התעִיפה בפעילות ובקִשָּׁה מְמָנִי לכתב במקומה.

הכנוס הָיָה מְצֻלָּח מאד, בְּרוּךְ ה'. הגיעו הַמוֹן יְלָדִים וְחִלְקֵנו אוֹתָם לְשֵׁתִי קְבוּצוֹת - וְלוֹיָק וְאָנִי הַעֲבָרְנוּ אֶת הַפְּעִילוֹת לְבָנִים וּמוֹשָׁקָא לְבָנוֹת.

הַתְּחַלְנוּ כְּרָגִיל עִם 12 הַפְּסוּקִים אוֹתָם הוֹרָה הַרְבֵּי לוֹמַר בְּכָל יוֹם, לְכָל פְּסוּק הַזְּמַנּוּ יֶלֶד אֲחֵר, הוּא הַכְּרִיז וְכָלָם עָנוּ אַחֲרָיו. שְׁמוּלִיק, אֲחִינוּ הַקָּטָן, נִבְחַר לַפְּסוּק הַשְּׁלִישִׁי. "בְּכָל דּוֹר וְדוֹר" צֶעֶק בְּקוֹלוֹ הַיְלָדוּתִי וְהַמְתִּיק, "חֵיב אָדָם לְרָאוֹת אֶת עַצְמוֹ כְּאִלוֹ הוּא יֵצֵא מִמִּצְרַיִם!" כָּלָם עָנוּ אַחֲרָיו, חוּץ מֵאֲשֶׁר. אֲשֶׁר אֵינוֹ מִתְגוֹרֵר בְּשִׂכּוּנָה שְׁלֵנוּ וְאֵף פֶּעַם לֹא הִשְׁתַּתַּף בַּפְּעִילוֹת צְבָאוֹת ה', אוֹלֵי לָכֵן אֵינוֹ מִכִּיר אֶת 12 הַפְּסוּקִים. הִיָּה נִרְאָה שְׁמֵשָׁהוּ מְטָרִיד אוֹתוֹ. כְּשֶׁשְׁמוּלִיק סִים אֶת הַפְּסוּק הוּא הַתְּפָרֵץ וְשָׁאַל: "הִיְהוּדִים עָבְדוּ בְּמִצְרַיִם עֲבֹדַת פֶּרֶךְ וּבְנוּ פִּירְמִידוֹת. אֲנִי, לֹא עָבַדְתִּי עֲבֹדָה קָשָׁה כְּזוֹ, אֵיךְ אוֹכֵל לְהַרְגִּישׁ כְּאִלוֹ יֵצֵאתִי מִמִּצְרַיִם?!"

"שְׁאַלָה טוֹבָה" עָנִיתִי, "אֵף פֶּעַם לֹא חֲשַׁבְתִּי עָלֶיהָ, אֲבָרָה אֶת הַתְּשׁוּבָה וְאֶגִּיד לָךְ."

בְּאֵרוֹחַת הָעֶרֶב סִפַּרְתִּי עַל הַפְּעִילוֹת וְהַעֲלִיתִי אֶת שְׁאֵלָתוֹ שֶׁל אֲשֶׁר. אֲבָא הַחֲזִיר לִי בְּשָׁאֵלָה: "מִי שָׁלָא נִמְצָא בְּבֵית הַכֹּלָא, חֲפָשִׁי לַעֲשׂוֹת מַה שֶּׁהוּא רוֹצֶה?"

"אָמֵמ.. נִרְאָה לִי שְׁכּוֹן" עָנִיתִי בְּהֶסּוֹס.

אָבֵל מוֹשָׁקָא אָמְרָה: "יָכֵל לְהִיוֹת שֶׁהוּא לֹא עָבַד, אֲבָל הוּא מִתְבַּיֵּשׁ לַעֲשׂוֹת דְּבָרִים מְסִימִים - כְּמוֹ שֶׁקָּרָה לִי אֶתְמוֹל."

וְאֵמָא הוֹסִיפָה: "לַפְּעָמִים רוֹצִים לַעֲשׂוֹת דְּבָר טוֹב אֲבָל קָשָׁה מְאֹד לְשַׁנוֹת הָרִגְלִים."

"אֲנִי מִבִּיז!" אָמַרְתִּי. "לְצֵאת מִמִּצְרַיִם זֶה לְצֵאת מִכָּל מַה שְׁמִפְרִיעַ לָנוּ לְלַמֵּד תּוֹרָה וּלְקַנֵּס מִצְוֹת, מְנִיעוֹת מִבְּחוּץ אוֹ קִשְׁיִים בְּתוֹךְ הַלֵּב. לוֹיָק, רוֹצֶה לְבּוֹא אֵתִי לְאֲשֶׁר, לְהַסְבִּיר לוֹ אֶת הַתְּשׁוּבָה? שָׁלָא יִשְׁאָר בְּמִצְרַיִם אֶפְלוּ עוֹד דָּקָה!"

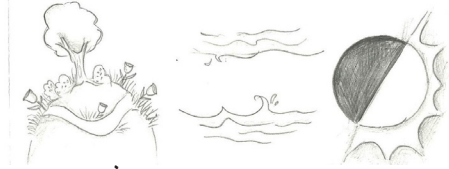
הַיּוֹמִית:
הַמְּשִׁימָה:

עד פֶּתַח ד': לְנִקּוֹת אֶת הַחֹדֶר שְׁלָכְם, לְפִי הוֹרָאוֹת הַהוֹרִים.
ה-ח: לַעֲזֹר בְּמִשְׁךְ שְׁעָתִים לְפָחוֹת בְּנִקְיוֹנוֹת לְפֶסֶח, לְפִי הוֹרָאוֹת הַהוֹרִים.

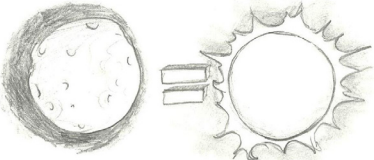
קומ' גאלה:

א.

כאשר ה' ברא את העולם

ב.

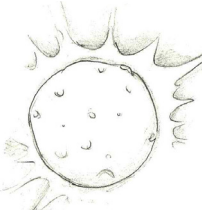
השמש והירח היו שניהם גדולים

ג.

אך הירח נעשה קטן

ד.

בגאלה הוא יגדל מחדש, ויאיר כמו השמש!

שעשועון לומדים לנהג

מצאו את המסלול המוביל את ההגדה לשלחן ליל הסדר. אספו את האותיות בדרך וגלו את התוספת שהרכי הורה להכניס להגדות של הילדים.

לזכות חיילי צבאות השם, משפחת אופן:
אהרון, אלימלך, חיה מושקא, חנה, שניאור זלמן

י' ניסן

אבא מספר:

בַּיָּמִים הָאֲחֵרִים עָבַר בֵּיתֵנוּ שְׁנֵי מַשְׁמָעוֹת. אֶחָד הַחֲדָרִים בּוֹ מִצֵּפָה בְּמִפּוֹת נִילוֹן חַד פְּעָמִיּוֹת וּמֵלֵא "מִגְדָּלִים" שֶׁל קַפְסָאוֹת, מִהֲרָצָפָה כְּמַעֲט עַד הַתְּקָרָה.

לֹא, לֹא פִתְחָנוּ חֲנוֹת קַפְסָאוֹת אוֹ חֲנוֹת נְעָלִים. פְּשׁוּט הִגִּיעוּ לְכָאן הַמּוֹן מִצוֹת שְׁמוֹרוֹת לְלִיל הַסֵּדֶר, עֲבוּרֵנוּ וְגַם עֲבוּר אֲנָשִׁים שֶׁהִזְמִינוּ דְּרָכֵנוּ. חֵלֶק מִהַקְפָּסָאוֹת מְכִילוֹת קִילוֹ אֶחָד וּבִאֲחֵרוֹת - שְׁלוֹשׁ מִצוֹת בְּלֶבֶד, אֲכָל כָּל הַמִּצּוֹת עֲגָלוֹת וּמִהֲדָרוֹת, עֲשׂוּיֹת בְּעֲבוּדַת יָד בְּמִיָּחַד לְכַבּוֹד חֵג הַפֶּסַח. נִכְנָסְתִּי לְכָאן כְּדֵי לְסַפֵּר אֶת הַמִּצּוֹת וּלְנָדָא שֶׁהַמְסַפְּרִים מֵתֵאִימִים לְרָשִׁימוֹת.

מַעֲבָר לְדָלֶת הִגִּיעוּ אֵלַי הַדִּי דְבוּרִים: "אֵיזָה רֵיחַ טוֹב יֵשׁ לְמִצּוֹת!" הַכְרִיזָה מוֹשֶׁקָא, "חֲבֵל שְׂאִי אֶפְשָׁר לְאָכַל אוֹתוֹ עַכְשָׁו, אֲנִי כָּל כֵּךְ מַחֲכָה לְפֶסַח!"

"בְּדִיוִק לִכּוֹ, אֶסוּר לְאָכַל אוֹתוֹ עַכְשָׁו" שָׁמַעְתִּי אֶת מַעֲנֵדִי צוּחֵק, "כְּדֵי שֶׁתַּחֲכִּי לְפֶסַח.."

"הֵי, הִגִּיעוּ הַמִּצּוֹת? אֲנִי רוֹצֶה לְרֹאאוֹ!" רַחֲלִי דָּפְקָה עַל דָּלֶת הַחֲדָר וּמִשְׁלָא גִעְנָתָה - נִכְנָסָה. "מִצּוֹת שְׁמוֹרוֹת לְלִיל הַסֵּדֶר.. קְרָאָה בְּקוֹל אֶת הַכָּתוּב עַל אַחַת הָאֲרִיזוֹת. מֵאֵז לְמִדָּה לְקֹרֵא, הִיא קוֹרֵאת כָּל מָה שֶׁנִּמְצָא בְּסִבִּיבָתָה. "רְכִיבִים: קָמַח וּמִים. אוֹי, אַבָּא, הַמִּצּוֹת לֹא טוֹבוֹת! תִּגִּיד לִמִּי שֶׁהִכִּינוּ אוֹתָן שֶׁקָּמַח וּמִים יַחַד הֵם חֲמִץ, כֵּךְ לְמַדְנוּ בָּנוּ!"

צִבְטָתִי בְּלִחְיָה בְּחֻבָּה. "רַחֲלִי, אֶת יוֹדַעַת בְּמָה הַמִּצּוֹת שׁוֹנוֹת מִהֶלֶחֶם הַרְגִּיל?" רַחֲלִי חֲשָׁבָה לְרַגֵּעַ וְעָנָתָה: "הַמִּצּוֹת דְּקוֹת כְּאֵלוֹ, לֹא עֹבוֹת כְּמוֹ לֶחֶם.."

"נִכּוֹן מְאֹד, וְלָכֵן אוֹכְלִים אוֹתָן בְּפֶסַח" עֲנִיתִי לָהּ. "כְּמוֹ שֶׁרְאִיתִי, הַמִּצּוֹת עֲשׂוּיֹת גַּם הֵן מִקָּמַח וּמִים. אֲךְ שְׁלָא כְּמוֹ הֶלֶחֶם, לְמִצּוֹת לֹא מֵאֶפְשָׁרִים לְתַפֵּחַ וְהֵן נִשְׁאָרוֹת דְּקוֹת. אֲנַחְנוּ יְכוּלִים לְלַמֵּד מֵהֶן לֹא 'לְהַתְנַפֵּחַ' וְלֹא לְהַתְנָאוֹת! נִחְשַׁב עַל אַחֲרִים וְנִתֵּר מַעֲצָמֵנוּ לְמַעֲנֵם. הַבְנָת מַה מִּיָּחַד בְּמִצּוֹת?"

"הַבְנָתִי" עָנָתָה רַחֲלִי וְהוֹסִיפָה "נִרְאָה לִי שֶׁאֲלֶךְ לְבָנוֹת עִם שְׁמוּלִיק בֵּית מִקְדָּשׁ מְקוֹלִיקָס, הוּא נִרְאָה קֶצֶת מִשְׁעָמָם וְחִפְשׁ מִיִּשְׁוֹה לְשַׁחַק אִתּוֹ. לְהַתְרֹאוֹת אַבָּא!"

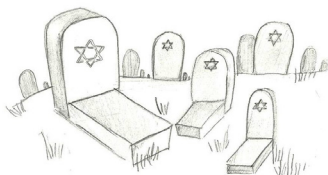
עד כּתה ד: לְהַתְנַהֵּג כְּמוֹ הַמִּצָּה, וּלְתַר עַל מַשְׁוֹה לְאַח/ חֵבֶר.
ה-ח: לָתֵת - בְּאִשׁוּר הַהוֹרִים - מִצּוֹת שְׁמוֹרוֹת לְלִיל הַסֵּדֶר לְמִיִּשְׁוֹה שְׂאִין לוֹ עֲדִין.

הַמִּשְׁיָמָה
הַיּוֹמִית:

קומ' גאלה:

א.

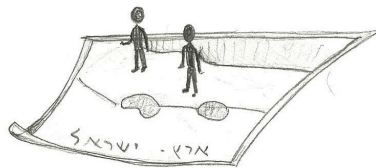
בגאלה, יקומו כל המתים לתחייה:

ב.

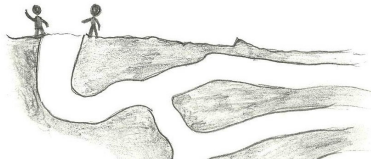
הצדיקים יקומו ראשונים

ג.

אחריהם יקומו היהודים שנקברו בארץ ישראל

ד.

היהודים שנקברו בחו"ל יתגלגלו לארץ ישראל ושם יקומו לתחייה

שמיני

לומדים לנהג

מצאו לפחות 10 פריטי חמץ וצבעו אותם

לזכות החייל בצ"ה:

דוב בער בן הילה שיח' אריאל לרגל יום הולדתו ב' ניסן שיגדל חסיד ירא שמיים ולמדן.

נדאי הבנתם לפי הפקקים הקודמים שאני לא ממש יודעת לדבר, ובטח לא לכתב... אבל אחי הגדולים החליטו לכתב בשמי.

כששחקתי בארגז החול בגנה, נתקלתי במשהו קשה. "ציץ! [=נוצץ]" הודעתי ללוי'ק אחי הגדול שבנה לי ארמון בחול. לוי'ק חפר קצת ושלף מתוך החול ארנק קטן. "אחד הילדים אבד את ארנקו, עלינו לקים מצות השבת אברה!" הכריז בהתלהבות ומהר להרים אותי ולרוץ הביתה.

לא הבנתי למה הוא רץ, רציתי להמשיך לשחק בארגז החול! אבל לוי'ק התעקש, והאחים שלנו קבלו אותו בשמחה מפגגת. הם הוציאו מהארון טושים ודפים, וכתבו מודעות: "השבת אברה" הקריא לוי'ק בקול, "בארגז החול שבגנה נמצא ארנק. נתן לפנות למשפחת ניסנוב ולקבלו".

"רגע" אמר מענדי, "אי אפשר לתת את הארנק לכל מבקש. צריך לדרש סימנים, למשל מה צבעו של הארנק או כמה כסף נמצא בתוכו. כך למדנו בפתה."

מושקא הרימה את ראשה מדף לא מכר שהיתה שקועה בו. "אמרתם סימנים? אולי זה קשור לעבודה שקבלנו בבית הספר? הוטל עלינו לבקר מהם סימניו של מלך המשיח. אבל אינני מבינה, מדוע צריכים סימנים למלך המשיח?" "אולי כמו עם הארנק, כדי שנוכל למצא אותו" אמר שמוליק.

באותו הרגע נכנס אבא הביתה. "אני שומע שדברתם על סימני מלך המשיח. שמוליק צדק, הרמב"ם מביא סימנים, לפיהם נתן לזהות מיהו המשיח, עוד לפני הגאולה השלמה" אבא הוציא ספר מארון הספרים והראה לנו: "אחד הסימנים הוא: הוגה בתורה ועוסק במצוות."

"מתאים בדיוק לרבי!" התלהב מענדי. "כל הספריה שלנו מלאה בספריו של הרבי על התורה!"

"נכון, חמוד" ענה אבא, "והנה עוד סימן: כופה כל ישראל לילך בה, כלומר - משיח צריך לדאג שכל בני ישראל יקימו מצוות."

"זה בדיוק מה שהרבי עושה, הוא שולח שליחים לכל העולם כדי שישפיעו על עוד יהודים ללמד תורה ולקיים מצוות!" אמרה מושקא והוסיפה: "אני כל כך מוכנה לראות את הרבי בונה את בית המקדש, בגאולה האמתית והשלמה!"

עד כה ד: כתבו מכתב לרבי.

ה-ח: כתבו מכתב לרבי לכבוד י"א ניסן, ודווחו בו על החלטה טובה שהחלטתם.

המשימה
היומית:

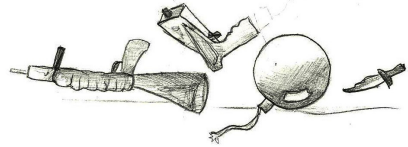
קומ' גאלה:

ב.

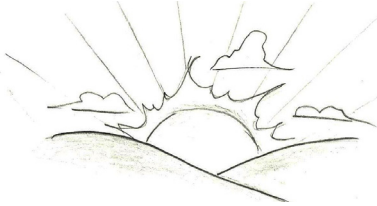
יִהְפְּכוּ לְדִבְרִים טוֹבִים וּמוֹעִילִים

א.

בְּגָאֵלָה, כָּל כְּלֵי הַנֶּשֶׁק

ד.

וְזֶה סִימָן לְתַחֲלַת הַגָּאֵלָה!

ג.

כָּבֶד עֲבָשׁוּ הַגּוֹיִּים מִחֲלִיטִים לְהַפְסִיק
לְהִלָּחֵם בֵּינֵיהֶם

שְׁשֵׁוֹנוֹן

לִזְמַדִּים לְנֶהֱג

מִצָּאוּ אֶת 2 הַנֶּרוֹת הַזֵּהִים, וְתִגְלוּ מַאֲיָזָה חֲמֹר עָשׂוּי הַנֵּר לְבִדְיַקַּת חֶמֶץ.

וה תו ווה מצ שע

לזכות החייל בצ"ה: עומר חיים שיח' בן אביבה אברמצ"יב
לרגל יום הולדתו בכ"ח ניסן.

שְׁבֶּת הַגָּדוֹל י"ב נִסָּן

לוֹי'ק מִסְפָּר:

בְּתַחֲלֵת חֶפְשֶׁת הַפֶּסַח חִפְשָׁנוּ מֶה לַעֲשׂוֹת, זֹכְרִים? אֲנַחְנוּ, כָּבֶד כְּמַעַט שְׂכַחְנוּ... מִצָּאֵנוּ הַמּוֹן תַּעֲסוּקָה, מֵאֲרָגוֹן הַצָּגוֹת וְעַד פְּעִילוֹת צְבָאוֹת ה' לִילְדֵי הַשְּׁכוֹנָה, כְּפִי שְׂקָרְאֲתֶם בְּמַחְבֶּרֶת.

הַיּוֹם בְּבִקְרָה, קִרְאָה לָנוּ אִמָּא לְאַסְפָּה מִשְׁפָּחָתִית וְאִמְרָה: "אֲנִי גָאָה בָּכֶם מְאֹד, עֲשִׂיתֶם דְּבָרִים חֲשׂוּבִים בְּיָמֵי הַחֶפְשָׁה. עֲכָשׁוּ עֲלֵיכֶם לַעֲצֹר וּלְהַקְדִּישׁ זְמַן לְהַכְנוּת לַפֶּסַח." אִמָּא חִלְקָה תַּפְקִידִים וְהוֹרָאוֹת, אֵךְ הָרָאשׁ שְׁלִי כָבֶד לֹא הָיָה שָׁם. 'מֶה יִהְיֶה עִם הַפְּעִילוֹת שֶׁל צְבָאוֹת ה'?' וְעַם הַמְבָצֵעַ הַחֲדָשׁ שְׂרָצִינוּ לְאַרְגֹּן לִילְדֵי הַשְּׁכוֹנָה?' לֹא אִמְרָתִי דָבָר, אֲבָל בְּלִבִּי הִצְטַעַרְתִּי.

הַתֵּאֲרָגְנוּ בְּמִרְצָ לַעֲבוֹדָה. לְבָשָׁנוּ חֲלָצוֹת יִשְׁנוֹת, מְלֵאֵנוּ דְלִיִּים עִם מִים וְסַבּוֹן, וְהִצְטִידְנוּ בְּמֵלֵא שֶׁל סְמֵרְטוּטִים וְאַבִּיזִירִי נִקְיוֹן. אִמָּא הַכְנִיסָה לְטִיפַּ דִּיסקָ עִם סְפוּרִים עַל הָרָבִי כְּדִי לְרוֹמֵם אֶת הָאוֹרֵחַ.

מִזְמַן לֹא יֵצֵא לִי לְשִׁמֵּעַ אֶת הַדִּיסקָ הַזֶּה. מִנְּגִינַת הָרֶקֶע הֵיטָה מְרֻגָּשֶׁת וְתוֹךְ כְּדִי עֲבוֹדָה הַקּוֹשְׁבָתִי בְּתִשּׁוּמַת לֵב: "לְמֵרוֹת שֶׁהִיָּה עֲסוּק בַּדְּבָרִים חֲשׂוּבִים מְאֹד, לְטוֹבַת עִם יִשְׂרָאֵל, הַקְפִּיד הָרָבִי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ לְבַקֵּר אֶת אִמּוֹ מִדֵּי יוֹם בְּיוֹמוֹ. הוּא יָשָׁב וְשׁוֹחַח עִמָּה תוֹךְ כְּדִי שְׁתִּית כּוֹס תֵּה, כְּאֵלּוֹ כֹּל הַזְמַן שֶׁבְּעוֹלָם לְפָנָיו, כִּי מִצּוֹת כְּבוֹד הוֹרִים חֲשׂוּבָה יוֹתֵר מִהַכֵּל! גַּם בְּפָרְטִים אֲחֵרִים וְנִפְרָה הַקְפָּדְתוֹ הַמְּפִלְאָה שֶׁל הָרָבִי עַל כְּבוֹדָה שֶׁל אִמּוֹ הַצִּדְקָנִית."

הַתְנַעַרְתִּי מִמְּקוֹמִי. הַסְפּוֹר הָיָה מְרַתֵּק וּמְבַלֵּי מִשִּׁים, סִימָתִי אֶת הַמְּשִׁימָה שֶׁהִטִּילָה עָלַי אִמָּא.

מֶה עֲכָשׁוּ? תַּכְנֵנִתִּי לְהַתְעַסֵּק בְּמַבְצֵעַ שְׂרָצִיתִי לְאַרְגֹּן עִם הַשְּׁכָנִים, אֲבָל נִרְאָה לִי שֶׁאֲעָשֶׂה מִשְׁהו קֶצֶת אַחֵר.

"אִמָּא" קִרְאֵתִי, "סִימָתִי לַעֲשׂוֹת מֶה שֶׁבִּקְשָׁתִי. יֵשׁ עוֹד מִשְׁהו שֶׁצְרִיכִים בְּבֵית?"

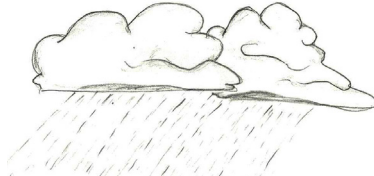
עַד כְּתָה ד: לְסַפֵּר בְּשִׁלְחוֹן שְׁבֶּת עַל אֶחָד מִיְּעוּדֵי הַגָּאֻלָּה (מֵתוֹךְ הַקּוֹמִיקָס בְּחוֹבֶרֶת).

ה-ח: לְחֹזֵר בְּשִׁלְחוֹן שְׁבֶּת עַל שִׁיחָה שֶׁל הָרָבִי (אֶפְשָׁר מֵתוֹךְ הַסְפָּר "מַעֲזֵן חִי").

קומ' גאלה:

א.

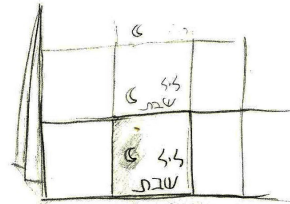
בגאלה, ירד גשם בשפע

ב.

אך הוא לא יפריע
לאף אחד

ג.

כי הגשם ירד בזמנים מתאימים

ד.

כשכלם נמצאים בתוך הבית

לומדים לנהוג

לפתירה במוצאי שבת

חברו את האותיות שליד המשפטים הנכונים ותמצאו מה נוהגים לקרא בשבת הגדול:

אסור לאכל לחם בפסח (ח) מצוה לאכל מצות בפורים (ע)

י"א ניסן הוא יום ההלדת של הרבי מלך המשיח (ל) הרבנית חנה היתה אמו של הרבי (ק)

לא כל כך חשוב אם ילדים מקימים מצוות או לא (צ) בזכות הילדים תבוא הגאלה (מ)

בחדש ניסן לא אומרים תחנון (ה) הגאלה קרובה אלינו מאד (ה) בית המקדש יבנה בעיר חיפה (ל)

מלך המשיח דואג שכל היהודים יקיימו מצוות (ג) בזמן הגאלה הירח יהפך להיות קטן יותר (כ)

בימות המשיח, יסיעו אותנו העננים לבית המקדש (ד) לא צריך להתביש כשרוצים לעשות מעשה טוב (ה)

לעילוי נשמת הרה"ח

שליח הרבי במבוא חורון - הרב אלישע בן ר' ישעיהו אבני

נפטר בי' ניסן התשע"ב.

ההכנות לליל הסדר בשיאן. גיענו אלינו המון אורחים ואמא מבשלת כבר יומים. לפי הריחות מהמטבח, האכל ממש טעים.

אמא אמרה שגדלתי ואפשר לסמך עלי בהכנת האכל. אני אחראית הקלופים, תפקיד מאד רציני וחשוב - תארו לכם כמה ירקות צריך לקלף לסעודה שמשתתפים בה 35 אנשים!

הערמות הענקיות של הקלפות הצחיקו את שרהלה. לויק נסה לאמן אותה להצגה על "ריב ההרים": קלפות תפוחי האדמה "הפכו" להר הפרמל, קלפות הגזר להר תבור והן רבו ביניהן: על מי יתן ה' את התורה לעם ישראל? בטרם התקבלה הודעה משמים שהתורה תנתן על הר סיני (קלפות הסלק), נקטע המחזה על ידי שמוליק שדפק בידי הקטנות על דלת המטבח.

"א-מא!" קרא בקול רם, "למה ב'מה נשתנה' שרים קדם את המטבילין ואחר כך את המצה? הרי המצה החדשה ביותר בפסח היא לאכל מצה! אז למה לא שרים עליה ראשונה?"

אמא חיכה אל שמוליק. "שאלות חשובות מעסיקות אותך בערב חג הפסח, חמוד" אמרה לו ונגבה את ידיה במגבת המטבח, "אספר לך ספור.."

"סגלה בדוקה להרצעה" הרהרתי.

"בעצומה של השואה היו הרבי מלך המשיח והרבנית באירופה והשגת מצרכים היתה קשה מאד עד בלתי אפשרית. לפני פסח יצא הרבי למסע מסכן על רכבל בין הרים גבוהים, כדי להשיג בצל לחרפס בליל הסדר. אפשר להשתמש בדברים אחרים לחרפס, אך בחב"ד מקפידים לאכל דוקא בצל והרבי מסר נפש על כך. לכן ב'מה נשתנה' שואלים תחלה על הטבלת החרפס במי מלח, למרות שהחרפס הוא רק מנהג ואלו המצות הן מצנה מהתורה - כדי לזכר שדוקא המנהגים והפרטים הקטנים חשובים מאד, ויש להקפיד עליהם!"

עד כה ד: לשנן בעל פה את "מה נשתנה".
ה-ח: לשנן את "מה נשתנה", וללמוד לפחות קטע מתוכו ביידיש.

המשימה
היומית:

קומ' גאלה:

ב.

ולכו, בתפלה

א.

בגאלה, לא יחסר לנו שום דבר

ד.

רק נודה לה' על הדברים הטובים שנתנו לנו!

ג.

לא נבקש מה שחסר לנו

שעשועון

לומדים לנהג

צבעו על פי המספרים.

3	3	3	3	3/1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	3	3	3	3
3	3	3	3	1	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	1	3	3	3
3	3	3	3	3/1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1/3	3	3	3
3	3	3	3	3	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	3	3	3	3
3	3	3	3	3	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	3	3	3	3
3	3	3	3	3	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	3	3	3	3
3	3	3	3	3	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	3	3	3	3
3	3	3	3	3	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	3	3	3	3
3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3

1 - אפר

2 - אדם

3 - תכלת

מה הקשר של הציור לפסח?

אָסרו חג

מענדי מספר:

הגיע היום האחרון של חפשת הפסח, לא יאמן! הזמן עבר כל כך מהר. כמו בכל שנה, תכננו המון תכניות ואת רבן לא הספקנו לבצע.

עכשו, למען האמת, משעמם בבית. אני יושב בסלון וכותב במחברת, מחכה שיגמר החפש ונשוב לבית הספר (כן, אני מתגעגע ללמודים! הייתם מאמינים?). נשאר רק יום אחד, לא נורא אם נתבטל מעט...

פתאום צדו עיני, כריכה לא מכרת של ספר בקצה השני של הספה. "איזה יפי, אחד האחים שלי הספיק כנראה להחליף היום ספרים בספריה" הרהרתי ונטלתי לידי את הספר.

בספר היו המון ספורים מרתקים על הרבי מלך המשיח. חלקם, לא הכרתי כלל. "מושקא, ידעת שהרבי נצל את הרגע הקצר של פתיחת מכתב - לקריאת שם השולח של המכתב הבא? ובשנים בהן חזר מ-770 לביתו ברגל, השתמש בכל קצורי הדרך האפשריים כדי לנצל את הזמן בצורה היעילה ביותר?" מושקא התבלבלה לרגע מהעבדות שהנחתי עליה, אך רק לרגע קצר ומיד ענתה: "בטח, יש המון ספורים על נצול הזמן של הרבי, לא ידעת?"

קמתי מהספה כחץ מקשת ורצתי להביא דף ועט מהמטבח. "מה אתה עושה?" התפללא אחותי. "כותב תכניות" עניתי לה, "נשאר כמעט יום שלם לחפשה! את יודעת כמה אפשר להספיק בו? לסדר את המגרה השלישית, להכין שלט חדש לחדר, ללמד שיחה של הרבי על ספירת העמר..." מושקא הציצה ברשימה ההולכת ומתארכת וצחקת: "נראה לי שיש כאן מספיק תכניות עד לפסח של שנה הבאה!" הרעיון דווקא מצא חן בעיני. "למה לא? נעשה תכניות לשנה שלמה..." עניתי בחיוך.

בערב, כשספרתי ספירת העמר, חשבתי שבאמת הצלחתי לנצל את היום כנאה לספירת העמר: לספר את הימים, השעות והדקות, כי בכל רגע עלינו להתכונן לגאולה המגיעה תכף ומיד ממש!

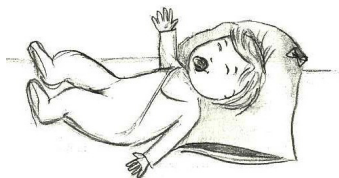

עד פתה ד: לספר ספירת העמר מדי ערב.
ה-ח: להזכיר לעוד מישוה לספר ספירת העמר.

קומ' גאלה:

א.

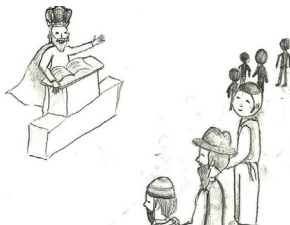
בגאלה, אפלו התינוקות הקטנים

ב.

ידעו את הסודות העמקים בתורה

ג.

מלך המשיח ילמד תורה את כלם

ד.

את הצדיקים
הגדולים, וגם את
הילדים הקטנים!

שעשועון

לומדים לנהוג

בספירת העמר לא אומרים כמה סופרים היום, אך אפשר לומר כמה ספרנו אתמול.

א. חשבו את הגימטריא של המספרים הבאים.

ב. הפכו כל אות לאות שלפניה.

ג. מהי המדה של היום בספירת העמר? _____

5,70,9,3,400 – 1,7,30,40,50

לזכות ארקדי בן לייקא-לאה שיח' גרויסמן
לרפואה שלימה ומהירה בטוב הנראה והנגלה.

יו"ל ע"י

תנועת הנוער צבאות השם באר"ק